

ALAPTANÍTÁSOK

Szolgálati ajándékok 4. – Az evangélista szolgálata

Ez a kazetta az evangélista szolgálatáról tanít.

Efezus 4:11-12

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul: Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére.”

1Korinthus 12:28

„És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétácul, harmadsor tanítócul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.”

Róma 12:6-8

„Míntogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár prófétálás, a hitnek mértéke szerint teljesítsük; Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban; Buzdító, a buzdításban; az adakozó szelídséggel; az előljáró szorgalmatossággal; a könnyörülő vidámsággal tegye.”

Ez a kazetta tehát az evangélista szolgálatáról tanít.

Ha hiszitek, ha nem, a Bibliában három alkalommal tesz említést az Ige erről a szolgálatról. Három helyen jelenik meg az evangélista, mint szolgáló.

Apostolok Cselekedetei 21:8

„Másnap pedig elmenvén Pál és mi, akik vele voltunk, megérkezénk Cézareába; és bemenvén a Fülöp evangélista házába, aki ama hét közül való volt, nála maradánk.”

Efezus 4:11

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul.”

2Timóteus 4:5

„De te józan légy mindenekben, tarts ki a nehézségekben, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd.”

Ahogy tehát mondja az Ige, aki evangélista elhívást kap, cselekedni kell az evangélista munkáját. Ez annyit jelent, hogy tanúbizonyságot kell tenni Jézus Krisztus cselekedetéről minden nap. Az evangélista meghatározása pontosan annyit tesz, hogy evangelizációs munkát kell végeznie. Vagy más szavakkal mondva, az Evangélium egy prédikátora kell, hogy legyen. Megint más szóval fogalmazva, jó hír küldöttje, az üzenője.

Tehát annak ellenére, hogy csak egy pár helyen találunk utalást a Bibliában az evangélista szolgálatra, annak ellenére az evangélista szolgálata is egy hivatal, egy szolgálati elhívás. Az *Efezus 4:11*-ben találjátok a felsorolásban.

Az evangélista betöltötte az elhívását a korai gyülekezeti korszakban is. Az Úr által elrendelt hivatal, hivatás volt még abban az időben is, a korai gyülekezeti korszakban is.

Ez egy elkülönült hivatal az apostoltól, a prófétától, a tanítótól, és a pászortól. Ugyanúgy, mint a többi szolgálati elhívás, az evangélista szolgálati elhívása is egy ajándék az Úrtól.

Ezek az ajándékok akkor adtak a szolgálóknak, amikor Jézus Krisztus felment a menybe. Ezeket az ajándékokat Isten a gyülekezeti test számára adta.

A következőkben tehát rátérünk az evangélista szolgálatára.

Az evangélista feladata, hogy az emberekhez eljuttassa Isten kegyelmi megváltási tervének a lényegét. Ez az az üzenet, ami a szíve legmélyén lángol az evangélistának, és ez az ő kedvenc tématerülete: az üdvösség, a lehető legegyszerűbb megfogalmazott formában. Az evangélista lehet, hogy időről időre más témát is választ magának, de mindennél inkább otthon van ezen a területen. Jézus Krisztus kiontott vérének keresztüli üdvösséget kell prédikálnia. Teljesen mindegy, hogy milyen messzire keveredik el a témától, mindig visszatér.

Két evangélista szervezetben is vettem részt annak idején. Nem igazán tudtak tanítani - állandóan az üdvösség üzenetére tértek vissza. Azért, mert ez volt az életük lényege. Ez volt az egyetlen üzenet, ami a szívük mélyén lángolt. És a teljes Biblia egésze erre az üzenetre mutat rá a szívükben: ez pedig az üdvösség üzenete. A Biblia bármelyik részében megtalálják ezt az üzenetet. Bármelyik történetében a Bibliának az üdvösség üzenetét látják. Még az Ószövetségben is megtalálják az üdvösség üzenetét. A Zsoltárok könyvében megtalálják ezt. Megtalálják az üzenetet a próféciákban, az Ószövetség próféciáiban.

Nagyon sokszor voltam alkalmukon, és megtapasztaltam, hogy bármelyik részéről a Bibliának beszéltek is, mindig az üdvösség témakörére világítottak rá, és az volt a lényege. De igazából az Újszövetség tanításaiban vannak otthon, hiszen az egész Bibliának az Újszövetség az a része, amely az üdvösség üzenetével valóban teljesen telítve van. A Biblia minden igazságában az evangélista ezt az egyetlen üzenetet látja: az üdvösség üzenetét. Még a történelem példáiban is. Ez az ő ajándékuk. Ez az összes, ami ők látnak. Hiszen ez az, ahogy az Úr teremtette őket.

Isten egyetlen egy példát ad csak a Bibliában, teljes egészében az evangélista szolgálatra. Ez a példa viszont a tökéletes, klasszikus példája az evangélista szolgálatnak. Megvan a célja annak, hogy Isten ezt így tette. Fülöp ez az evangélista, és ez a példa tökéletesen átfedi az evangélista szolgálatát.

Apostolok Cselekedetei 8:5

„És Fülöp lemenvén Samaria városába, prédikálja vala nékik a Krisztust.”

Ez az egyetlen üzenete az evangélistának, Jézus Krisztus. Ez az egyetlen üzenete.

Apostolok Cselekedetei 8:6-8

„A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, amiket Fülöp mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék. Mert sokakból, kikben tisztátalan szellemek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula. És lett nagy öröm abban a városban.”

Nagy öröm volt tehát a városban.

Fülöpnek olvashatjuk egy másik példáját:

Apostolok Cselekedetei 8:32-35

„Az Írásnak helye pedig, melyet olvasott, ez volt: Mint juh vitették mézárszékre, és mint a bárány az ő nyírója előtt néma, azonképpen nem nyitotta meg az Ő száját. Az Ő megaláztatásában az Ő ítélete elvétel, nemzetségét pedig kicsoda sorolja el? mert elvétel a földről az Ő élete. Felelvén pedig a komornyik Fülöpnek, monda: Kérlek téged, kiről mondja ezt a próféta? Magáról-é, vagy másvalakiről? Fülöp pedig száját megnyitván, és elkezdvén ezen az Íráson, hirdeté neki a Jézust.”

Az Ige tehát azt mondja, hogy Fülöp ugyan ezen az Igén kezdte, de hirdette neki a Jézust. Ez az összes tehát, amit Fülöp hirdetett.

Ez tehát az evangélista. Ez az összes rögzített a Bibliában. Ez az üzenete az evangélistának.

Valaki, aki ezzel az ajándékkal van megajándékozva, bármelyik Igét, ha elővesszük, Jézus Krisztust fogja prédikálni belőle. Ez az ő üzenete. Ez az evangélista ajándéka. Ez pedig Istentől egy eleve elrendelés volt az ő számára.

Ez található az *Efezus 4:8*-ban:

Efezus 4:8

„Ézért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek.”

Jézus Krisztus az evangélistáknak szolgálati ajándékként adta az evangélista szolgálatot.

Ha megfigyelitek az *1Korithus 12:28* versét, amit már felolvastunk az előbb, itt, ebben a felsorolásban nem szerepel az evangélista szolgálata.

1Korithus 12:28

„És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétákul, harmadszor tanítókul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.”

De ha pontosabban megfigyelitek, akkor a '*csodatévő erők*', és a '*gyógyításnak ajándékai*' fedik át az evangélista ajándékait.

Ezt olvashatjátok az Apostolok Cselekedetei 8:6-ban:

Apostolok Cselekedetei 8:6

„A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, amiket Fülöp mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék.”

Amiről tehát szó van az Igében, a csodatevő erők munkái, és a gyógyítások ajándékai, amely működött Fülöp szolgálatában.

Apostolok Cselekedetei 6:8

„István pedig teljes lévén hittel és erővel, nagy csodákat és jeleket cselekszik vala a nép között.”

Apostolok Cselekedetei 6:5

„És tetszék e beszéd az egész sokaságnak: és kiválaszták Istvánt, ki hittel és Szent Szellemmel teljes férfiú volt, Fülöpöt, Prokhórust, Nikánórt, Timónt, Párménást és Nikolaust, ki Antiókhából való prozelita volt;”

Tehát Fülöp, mintegy dékánus volt kinevezve. Tehát a gyülekezet őt nem nevezte ki, mint egy evangélistát, sem nem volt apostoli kinevezése a gyülekezettől. Ennek ellenére Samáriában ez a csodálatos égi ajándék égett a szívében, és dicsőséges eredménye volt ennek az elhívásnak ott!

Nagyon sokszor figyeltem meg az életem folyamán, hogy hogyan kezdi az evangélista a szolgálatát. Mindegy, hogy hány embernek, a szívében égő üzenet egyszerűen előjön, és elmondja azok számára, akik meghallgatják - mert ez a szent ajándék működik bennük, és ez az elhívás bennük van. Ezért nem kell őt megkérni, hogy ezt megtegye, magától teszi.

Ez az, amire igazán szükség lenne manapság a gyülekezetben! Ezek azok, akiknek ez a szent ajándék ég a szívében, hogy szükségből hirdetik az Evangéliumot. Belső kényszerűségből, egyszerűen hirdetik az Evangéliumot. Ez az igazi evangélista - és erre lenne manapság szükség!

1Korinthus 9:16

„Mert ha az Evangéliumot hirdetem, nem dicsekedhetem, mert szükség kényszerít engem. Jaj ugyan nékem, ha az Evangéliumot nem hirdetem.”

Tudjátok, az igazság az, hogy soha senki számomra nem nyitotta meg az ajtót a szolgálatra. Azzal kezdtem a szolgálatomat, hogy tanácsot adtam az Ige alapján az embereknek. Utána tanítottam az embereket oly módon, hogy bizonyosságot tettem nekik, egyenként - és az tűnt föl, hogy az Úr odavonzza az embereket. Az Úrnak mondtam a Bibliaiskolában, hogy én igazán komolyan szánom a szívem a szolgálatra. Mondtam az Úrnak, hogy: *de nincs időm arra, hogy ezekkel az emberekkel, akiket felém küldesz, mind beszélgessek! Nem érted meg Uram, hogy nincs időm tanulni az Igét, annyi emberrel kell foglalkoznom?* Ezt mondtam az Úrnak. Ettől függetlenül csak jöttek hozzám az emberek, jöttek, a Bibliaiskola idején is már.

Amikor a vasúton dolgoztam, akkor is a munkám része volt, hogy tanúbizonyosságot tettem az embereknek.

Ha ez az üzenet ott van valakinek a szívében, akkor ez ki fog jönni.

Egy időben a Fülöp Szigeteken szolgáltam, és ott is tanítottam az embereket, mint ahogy itt is. Az egy gyülekezet volt, ahová éppen kerültem, és előzőleg nem jártam még ott. És annyi evangélistával voltam együtt a szolgálatom alatt már, hogy már egyszerűen fáradt voltam arra, hogy odafigyeljek rájuk. És mondtam magamban, hogy: *kíváncsi leszek, hogy ma valaki át akarja-e adni a szívét az Úrnak?* Azt mondtam, hogy: *ha valaki át akarja adni a szívét az Úrnak, tegye föl a kezét.* Látjátok, ebben nem volt ihletettség. Ennek ellenére a kétharmada föltette a kezét! Azt mondtam magamban: *itt bizonyára egy evangélista kenet van jelen, hogy ez megtörtént* - én tanítottam azon az alkalmon.

Ezután elkezdtem jobban követni a Szent Szellem vezetését, mert van idő, amikor tanítani kell az embereket, van idő, amikor evangelizálni kell nekik. De az igazságot megvallva, ahhoz, hogy valaki evangélista elhívást érezzen a szívében, ha a szívében van a prédikáció utáni éhség, akkor az ki fog jönni a szívéből. Ha nincs a szívében, akkor jobban teszi, ha otthon marad, és valami mást csinál, és nem erőlteti!

Nagyon sokan vannak manapság, akik egyszerűen professzionálisan próbálják ezt művelni, de sajnos úgy teszik, hogy: *ezt én akarom tenni.* De arra van szükség, hogy belül legyen ez a tűz meg a szívükben. Az evangélistának megvan ez a tűz a szívben. Sokkal inkább, mint a prédikátoroknak általában.

Sokszor az emberek evangélistaként kezdik a szolgálatukat, és ahogy növekednek, és egyre inkább szellemi felnőttkorba érnek, az Isten áthelyezi őket arra a hivatalra, amire valóban elhívta őket.

Sajnos a szent elhívás is kialszik, ha nem használod. De ha használod az ajándékot, akkor folyamatosan erősödik ez a tűz. Az evangélistának belül a szívében van ez a kényszer, belső kényszer, hogy elmondja az üzenetét. Ez része az ő ajándékának. Talán a gyülekezet nem áll mögötte, és nem támogatja, akkor, amikor a prédikátor még fiatal, de ha az igazi ajándéka megvan, akkor ez az ajándék megtalálja magának az utat és a módot arra, hogy valóban be tudjon lépni a szolgálatba.

Mindig megvolt a lehetőség az én számomra is. Ahányszor egy ajtó megnyílt a számomra, rögtön betettem a lábam. Egy időben DJ-ként dolgoztam – természetesen keresztény DJ-ként. Azért voltam keresztény D.J., mert ez az ajtó nyílt meg a számomra, és rögtön ott volt a lábam, elhatároztam, hogy ezt én fogom tenni. Tehát ott voltam, végeztem a munkát. Nekem szükségem volt rájuk, nekik szükségük volt rám - és nagyon élveztem a munkát. És azt kell mondanom, hogyha neked valóban megvan az igaz szolgálati ajándékod az Úrtól, akkor az megtalálja magának az utat, hogy tudd használni.

Nézzük meg tehát a Bibliában Fülöpöt, mint evangélistát! Ő a minta a számunkra. Isten úgy gondolta, hogy ő az egyetlen, akire szükségünk van, mint mintára, ezért nézzük meg az ő példáját a Bibliában.

Az első jellegzetessége az, hogy természetfeletti módon szervezte az embereket az Úr az ő alkalmaira.

Apostolok Cselekedetei 8:6-7

„A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, amiket Fülöp mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék. Mert sokakból, kikben tisztátalan szellemek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula.”

Tehát kellett valami az emberek számára, amit láttak. Kellott valami, amit hallhattak az emberek. Ezért tehát a csodatevő erők munkái egy fontos része az evangélista szolgálatának.

Ezen a tényen továbblépve, mert ez annyira egyszerű, ez a példa, Isten ezt a példát adja nekünk az Igében. Fülöp nem volt apostol, ezért, láthatjátok, hogy a gyógyítások ajándékai nem ért véget az apostolok szolgálatával. Hogy másképp fogalmazzuk meg, mert sok téves nézet van: a gyógyítások ajándékai nem ért véget a tizenkettedik apostol szolgálatával, mert Fülöp soha nem töltötte be az apostoli hivatalt. Mert mint ha hivatalt tekintjük, soha nem volt több, mint egy vezető a gyülekezetben.

Az Újszövetség időszámításában élünk jelenleg, és ezért ugyanaz az elhívása és a feladata az evangélistának most, mint annak idején, a korai időben.

Ez az egyetlen példa a számunkra, amit az Isten az Igéjében mutat. És ebből megtudhatjuk, hogy a csodák nagyon fontos részét képezték az evangélista szolgálatának.

Sokszor látni az embereket, hogy nagyon büszkék magukra, azt mondják, hogy: *mi aztán az Ige alapján teszünk mindent* – de ennek ellenére nagyon erőszakosan elutasítják a gyógyulást az Igében, ezáltal kinevettetik magukat. Képmutatók, és ellentmondásba kerülnek saját magukkal, és Isten Igéjével.

Ezek az ajándékok részét képezik az evangélista szolgálatának, és ma is így kell, hogy legyen! Az evangélista számára a legfelsőbb szintje a reklámnak, vagy hirdetésnek a megtörtént gyógyulások voltak.

Nézzük meg Jézus Krisztust. Ő is küldött ki tanítványokat. Először kiküldte a tizenkettőt, hogy menjenek, hirdessék az Evangéliumot, és gyógyítsák a betegeket. Utána pedig, ezt követően 70 további tanítványt küldött ki ugyanerre a feladatra. Azt mondta nekik, hogy: *gyógyítsátok a betegeket, és támasszátok fel a halottakat!*

Az *Apostolok Cselekedetei 10:38*-ban olvashatjátok, hogy Jézus Krisztust Isten kente fel Szent Szellemmel és csodaerővel, és ezáltal, ahogy ment, tanított, gyógyította a betegeket.

Máté 10:1-ben olvashatjátok, ahogy a 12 apostolt Jézus kiküldi erre a feladatra. A *Máté 11:1*-ben pedig tovább olvashatjátok ennek a munkának az eredményét. Megparancsolta nekik, hogy menjenek, és gyógyítsák a betegeket.

A *Lukács 9*-ben ugyanezt olvashatjátok. A *Lukács 10:1*-ben szintén ugyanezt a parancsot adja a tanítványinak, hogy menjenek és gyógyítsák a betegeket.

Apostolok Cselekedetei 8:6

„A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, amiket Fülöp mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék.”

Ha valaki tehát a mai korszakban evangélistának tartja magát, akkor köteles az ő szolgálatában ezeket a jeleket és csodákat felmutatni, mert ezeknek meg kell történnie egy evangélista szolgálatban. A saját hite által fel kell fejlődnie oda, hogy ezek a jelek ott legyenek a szolgálatában. Mert ezek a szolgálatban ott kell, hogy legyenek, mint díszkoszorú, és Isten fogja jutalmazni a hiteteket.

Tudjátok, egy nagyon híres evangélista Ausztráliában, börtönből jött ki. Ez után elhatározta, hogy elkezd prédikálni. Miközben a börtönben volt, három ember sikerült meggyőznie az Evangélium üzenetéről, kézzel a szívvel is imádkozott értük, és semmi nem történt. Ezután mélyebb kapcsolatba került Istennel. Azt mondta az Úrnak, hogy: *ha Te ezt akarod, hogy én tegyek tanúbizonyságot Rólad, akkor szeretném, ha az emberek megkapnák ezt a személyes megtapasztalást, hogy Te igaz, és élő vagy, vagy pedig hagyd, hogy valami mást tegyek.*

Ettől a perctől kezdve egy igazi hatalmas kenetet kapott az Úrtól, és a szolgálta megváltozott.

Ezért nagyon fontosak ezek a tanítások, hogy az emberek először is pontosan megismerjék, hogy mit fed át az egyes szolgálat, és utána a hitüket abba helyezve, el tudjanak indulni ebben a szolgálatban.

Sajnos az igazság az, hogy a hívők legtöbbször csak szűk gyülekezeti körökön belül kapnak nem mindig tökéletesen igaz tanításokat. Ahelyett, hogy az Újszövetség tiszta tanításait hallanák.

Ha neked van elhívásod az Úr Jézus Krisztustól szolgálatra, akkor a kenet is ott kell, hogy legyen az életeden! És ezt a kenetet csak Istentől kaphatod.

Ha valakiről úgy gondolsz, hogy nem úgy működik a szolgálata, mint kellene, vagy valaki elmondta neked, hogy hogyan kellene működni a szolgálatának, de mégsem úgy működik. Nem mindig kell rájuk hallgatni, mert ahogy olvasod az *1Korinthus 12*-ben, hogy különbözőek az ajándékaink. Más szóval megfogalmazva ez azt jelenti, hogy ezek a szolgálati ajándékok különbözőképpen működnek különböző emberekben. Ugyanazok a szolgálati ajándékok másképp működnek különböző emberekben. Ezért az egyik szolgálatnak az egyik területen sokkal nagyobb sikerei vannak, mint egy másik területen.

Egy nagyon jó példa erre egy híres szolgáltató, akinek van egy nagyon híres könyve is, aki csak süketekért imádkozott. Teljesen mindegy volt, hogy akár a fül csontok is hiányoztak, nem volt érdekes. 82 éves korában költözött haza az Úrhoz. De az utolsó években, a szolgálatának utolsó éveiben 100%-ban gyógyultak meg a süketek. Teljesen mindegy volt, hogy milyen fajta hiányosság folytán volt süket az illető.

Láttam személyesen 3-4 olyan valóságosan felkent evangélista szolgáltató társamat. Az egyik teljesen úgy néz ki, mintha az ikertestvérem lenne, a másik kettő teljesen másképp szolgál. A lényeg, amire rá szeretnék tehát mutatni, hogy különbözőféle képen működnek. De az igazság az, hogy minden szolgáltatónak az összes ajándékáért dicsőséget kell adni Jézusnak! Nem tudjuk azt, hogy miért működnek különbözőképpen az ajándékok.

Én egy hölgy evangélista szolgálatán tértem meg, Nem csinált mást, csak énekelt, és az emberek pedig gyógyultak. Gondoljátok, hogy ő értette, hogy hogyan történik? Nem. Egyszerűen csak énekelt, ez volt az összes, amit tett. De a természetfeletti nagyon fontos egy evangélista életében, a természetfeletti megnyilvánulás!

Ugyanígy Fülöp is fel volt szerelve Istentől természetfeletti ajándékokkal - és ez a legjobb hirdetési reklám egy evangélista számára. A gyógyítások ajándékai és a csodatevő erők munkái működtek a szolgálatában.

A természetfeletti szervezésben, hirdetésben nem lehet a testünk képességeit belevinni. Nem lehet a publikációt belevinni, mert ez a Szent Szellemet elszomorítja, és a Szent Szellem elmegy onnan, eltávolodik. De ha az igazi szent erő az életeden van, a kenet ott van, akkor az az erő oda fogja vonzani a tömeget, és akkor az Isten Igéje ki tud menni az emberek szívébe. Az emberek fognak jönni, ha tudják, hogy Isten van jelen, és Isten működik.

Amikor 3 és fél évvel ezelőtt idejöttem, senki nem tudott rólam semmit. Még most is az úton vagyok. És jövőre ilyenkor olyan helyekre fogok eljutni, amilyen helyekre még életemben nem mentem. Ennek ellenére nem kerül sok időbe az emberek számára, míg felfedezik, hogy ott Isten van jelen. És amikor az emberek felfedezik azt, hogy van hatalmunk a gonosz szellemek felett, a betegség erői felett, minden rossz felett Jézus Nevében, akkor igazából megértik, és jönnek Isten erejére.

Tehát a szent erő oda fogja vonzani a tömeget. De jegyezzetek meg valami fontosat: nemcsak a csodák által értették meg az emberek, hogy mi történik! Nemcsak a csodák, hanem Isten Igéje, amit az evangélista hirdet, annak az ereje is ott van.

Nézzétek meg a következő Igeverset:

Apostolok Cselekedetei 8:12

„De miután hittek Fülöpnek, aki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére tartozó örömdolgot hirdeti, megkeresztelkedének mind férfiak, mind asszonyok.”

Tehát addig nem kaptak üdvösséget, amíg Fülöp nem kezdett el prédikálni nekik. Azután, miután Fülöp prédikált, annak eredményeképpen kaptak üdvösséget. A jelek és csodák csak azt a célt szolgálták, hogy az emberek odafigyeljenek és jöjjenek. De az Isten Igéje mindennél fontosabb volt. Tehát miután hallották az Igét, és hittek neki, utána kaptak üdvösséget.

Az igazi evangélistának tehát az Isten Igéjét kell egyszerű formában hirdetni. Ahogy mondta Jézus: „*menjetek, és hirdessétek az Evangéliumot minden népnek, minden teremtsnek!*”

Pál is mondta Timóteusnak: *hirdesd az Igét!*

A személyes, egyéni megvallásoknak, tanúbizonyságoknak is megvan a maguk helye, ezeket is szeretjük és használjuk. A gyógyulásoknak, és a gyógyulási történeteknek is megvan a maguk helye, de csak Isten Igéjének a hirdetése és prédikálása - ez fogja megváltoztatni a bűnös akaratát, a bűnös szívét! Nem azáltal, hogy az érzelmeit felkavarja, hanem az akaratát tudja befolyásolni jó irányba. Ez az Isten Igéjének a hirdetése változtatja meg az akaratát, és adja át magát Istennek. Semmi más nem tudja ezt megtenni, csak Isten Igéjének a prédikálása.

Nem arról van szó, hogy az érzelmeket kellene fölkeverni! Nem az intellektusunkban kell információt betenni! Nem siránkozásról van szó, hogy az érzelmeinket felkorbácsoljuk, hanem a kereszt prédikációjáról van szó. Ez fogja az ember akaratát a helyes irányba mozdítani.

A harmadik dolog, amit egy evangélista megtesz: az embereket egy elhatározásra mozdítja. Egy átalakulást hoz bennük létre - és ezt az egyénnek magának kell elhatároznia. Mert az újjászületés az valami személyen dolog az egyén és az Isten Szelleme között.

Nézzétek meg Fülöpöt ezután a hatalmas samáriai megtérés után! Utána el kellett menni, és egy etiópai férfit kellett hitre térítenie. Egyetlen ember után kellett elmennie!

Ezt az én szolgálatomban is megtapasztalom: nagy gyógyító alkalmak után el kell mennem egyetlen emberért valahová. Van, hogy egy, vagy két emberért kell elmennünk hosszú távolságokra, mert az Úrnak ez az akarata.

És az evangélistának teljesen mindegy, hogy melyik irányba viszi őt az Úr akarata: lehet nagy tömegek felé, de lehet egyetlen emberért is, hogy az Úr azt akarja, hogy el kell mennie.

Az evangélista Igehirdetésében erő van, Isten ereje van arra, hogy az egyént elhatározásra vigye, hogy átadja életét Jézusnak. Teljesen mindegy, hogy egy tömeg van ott, vagy egyetlen ember!

És ennek az etiópai férfinak is Jézus Krisztust prédikálta Fülöp. A tömegnek is csak Jézus Krisztust prédikálta. Tehát ez a szolgálat erőt foglal magában, ami arra adatik, hogy a lelkeket, a szellemeket Jézus Krisztus felé vigye.

Emlékszem Ausztráliában egy emberre, aki mélyen lefúrt olajkutaknál dolgozott. Ezen kívül, nemcsak hogy komputerekkel foglalkozott, hanem komputerek javításával is. És tudjátok, ez egy nagyon jól fizető állás odakint, ha ilyennel foglalkozol. Az ő neve George volt. Soha nem fogom elfelejteni azt az estét, egy evangelizációs este volt, nem az én alkalmam, hanem egy evangélista társam alkalma. Ahogy visszaemlékszem, nem volt egy túl repesztő dolog, amit tett, egyszerűen csak annyit mondott, hogy: *tegye föl a kezét, aki meg akar térni Jézushoz. Jöjjön ki ide előre.* Ennyi.

Az alkalom után George a következőt mondta nekem. Azt mondja, hogy: *én nem fogom fölemelni a kezemet! Nem fogom fölemelni a kezemet! Nem fogok fölállni! Nem fogok kimenni előre!* És eközben feltette a kezét, fölállt, és kiment előre. Azt mondta, hogy: *engem nem fog ez az ember meghipnotizálni* – ebben a pillanatban hátraesett Isten erejétől.

Az evangélista mondjuk 8-10 alkalmat visz egy héten. Egyetlen egy mondatában hatalmas erő van. Azt mondja, hogy: *tegye fel a kezét az, aki Jézust el akarja fogadni.*

Egy evangélista társammal annak idején Szlovákiába mentem. Végül is egy nem teljesen helyesen megszervezett alkalom volt, de nagyon sokan eljöttek. Gyülekezetek szervezték, ezért egy gyülekezeti alkalommal kezdődött. Nem igazán kapott meghívást ez az evangélista társam, de engem a kíváncsiság velem együtt elhozott, megnézni, hogy mi történik ezekben a részekben. Kassáról Prágába utaztam, hogy megnézzem ezeket az alkalmakat. Ő egy igazi valós kenettel rendelkezik Istentől, és én pedig vele voltam. Nem tudták, hogy ketten vagyunk. Az ördög nagyon elkeseredett. A gyülekezeti vezetők az alkalom elején kihírdették, hogy Isten manapság már nem gyógyít.

Ezután nagyon örömmünnepléssel a gyülekezet elkezdett énekelni, de ezek jöttek el, mivel úgy lett meghirdetve az alkalom, valami szervezési hibából, hogy gyógyító alkalom lesz. Nem tudták, hogy mit csináljanak szegények. Képzeltetek el ezeket, köztük sok-sok tolókcocsisat, bénát, nyomorékot.

Azon a területen egy évvel később olyan sokan jöttek el a gyógyításomra, hogy majdnem hogy 50 ezren voltak, úgyhogy nem tudtam szolgálni feléjük.

Végül is abban egyeztünk meg a gyülekezeti vezetőkkel, hogy először tartsák meg ők az ő alkalmukat, és amikor ők befejezték, mi is megtartjuk a mi alkalmunkat. Ott voltak a televízióállomások. Kb. másfél-két óráig szinte siránkozva prédikáltak Jézusról, egyszerű siránkozás volt, amit csináltak. Tudjátok, hogy hányan emelték fel a kezüket az ezrekből? Egyetlen egy sem. Egyetlen egy sem!

Utána az evangélista társam áll ki, és kezd beszélni egy tolmács által. 15 perc után, tudjátok hányan emelték fel a kezüket? Találjátok ki! 100%! Mindannyian! Utána el kellett kezdenie imádkozni a betegekért - természetesen televízió előtt kellett csinálnia. Képzeltétek el, mindenféle gyógyulás történt – és ezt a TV is közvetítette természetesen. A dolog csodálatos része, hogy a TV kamerákkal ott álló emberek is megtértek az alkalom végén.

A következő estén ezek az emberek, akik megtértek, mindannyian kezüket felemelve, csukva a szemüket, az Urat magasztalták – csodálatos volt! A következő este képzeltétek el, hogy annyi ember jött össze, hogy be kellett zárni az ajtókat, hogy megvédelmezzék azokat, akik már bejutottak. Egy nagy sportcsarnokot kell elképzelni, de teljesen tele volt emberekkel. Ezek bent, az ajtók becsukva, a többi sok ezer kint - és azok felé kellett szolgálnom kényszerűségből. Tehát a társam imádkozott a bent rekedtekért, én imádkoztam a kint rekedtekért.

Amikor a repülőgép hazafelé indult, azt mondtam magamban, még a repülőtéri öröket is ideértve, mindannyian erről a két napról beszéltek, és mindannyian megváltásra tértek. Mondtam magamban, hogy: *ez egy város a sok közül, ami a feje tetejére állt!*

Tehát ez egy igazi evangelizációs szolgálat volt, mert jelek, csodák történtek, és az emberek megtértek.

Ez egy szent kegyelem, egy szent ajándék, ami működésbe lép. Ez Istentől egy szolgálati ajándék: adni olyan szolgálokat, akiknek a szolgálata által az emberek átadják az életüket Jézus Krisztusnak.

Vannak olyan prédikátorok, akik ezen a területen vannak hatalmasan megáldva. Ez az ő ajándékuk, ez az ő elhívásuk.

A negyedik pont, amire szeretnék rávilágítani, hogy az evangélistának szüksége van mások szolgálatára is.

Ennek a samáriai megtérésnek a folytatásaként az *Apostolok Cselekedetei 8:14*-ben olvashatjátok:

Apostolok Cselekedetei 8:14

„Mikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Samaria befogadta az Isten Igéjét, elküldék azokhoz Pétert és Jánost;”

Tehát Fülöpnek szüksége volt arra, hogy Péter és János is leérkezzen Samáriába. Erre azért volt szükség, mert Fülöpnek nem volt arra kenete az ő szolgálatában, hogy ő gyülekezeteket alapítson például.

Fel kell fedeznetek, hogy minden szolgáló rá van utalva a többi szolgáló munkájára!

Fülöpnek nem volt meg a szellemek megkülönböztetése, megítélése ajándéka sem.

Emlékeztek arra a részre, amikor Simon, aki előtte ördögi erővel foglalkozott, megtért, és kérte Pétertől, Jánostól pénzért az ajándékot, a kézrátétel ajándékát. Péter abban a pillanatban meg tudta mondani, hogy az ő szelleme nem tiszta, nem egyenes. Mert abban a pillanatban, amikor megtérsz, egy változásnak kell lenni az életében.

Fülöpnek tehát nem volt meg az a képessége, hogy gyülekezeteket tudjon alakítani, vagy pedig az a képessége, hogy az embereket a megtérésük után az Igébe tudja irányítani, az Ige erejébe. Vagy pedig tanítani sem tudta őket. Ő az ő feladatát végezte: az embereket Isten felé irányította. És ahhoz apostoloknak kellett leérkezni arra a részre, hogy az embereket tovább vigyék az Úrban.

Figyeljétek meg, ha olvassátok a történetet: Fülöp nem volt arra felkenve az Úrtól, hogy kézzel az emberek betöltekezzenek Szent Szellemmel. Péternek és Jánosnak megvolt ez az ajándéka. Ez része a kézzel való szolgáltnak.

Természetesen e nélkül a képesség nélkül is lehet kézzel való szolgáltnak, ez csak egy része annak. Kézzel való nélkül is meg lehet kapni a Szent Szellem keresztségét, egyszerűen csak hit által, tanítások által.

Miért küldték le arra a környékre, Samária környékére Pétert és Jánost? Azért, mert ez a fajta szolgáltnak volt.

Sokkal több van tehát a kézzel való szolgáltnak, mint az emberek azt elsőre gondolnák. Kétfajta kézzel való szolgáltnak van: a próféta kézzel való szolgáltnak, és az evangélista kézzel való szolgáltnak. És ahogy elmondtam, teljesen különböző működések vannak.

Értsétek meg, hogy a kenet az képességeket jelent! Az evangélista kenettel nem jár együtt a képesség arra, hogy valaki szervezni tudjon például. Habár ismerek egy evangélistát, Hustonban, John Austinra gondolok, egy hatalmas gyülekezete van. Ő egy evangélista elhívással élt, soha életében nem akart pásztorodni, nem szándékozott pásztori munkát végezni életében. Egyszer csak Isten egy napon megváltoztatta a kenetét, és erre is fölkenete. Utána pásztor-evangélista lett az ő küldetése. Minden egyes alkalmán 40, 60, 70, 80 ember megtér az Úrhoz. 15 ezer embert számlál az ő gyülekezete. Egy nagyon jó pásztor. De Istennek kellett megváltoztatnia, Istennek fel kellett kenne arra, hogy pásztorrá váljon!

A következőkben a pásztori szolgáltnakról fogunk tanítani. Erről két kazetta is fog készülni, mert ez annyira fontos!

Nem tudom pontosan, hogy miért, de az Úr nagyon sok alkalommal helyezett evangélisták szolgáltnak mellé. 10-12 évet töltöttem el a szolgáltnak alatta. Gondolom azért, mert meg kellett tanulnom, hogy hogyan kell folyni ebben a gyógyító kenetben, hiszen nagyon sokfajta módja van ennek a gyógyító kenetnek.

Bárki, aki elkezd egy szolgáltnak, abban a szolgáltnakban fel kell növekedni. És ne felejtsetek el: nem lehet mindenki egyforma, hiszen különbözőek az elhívások, és egy elhíváson belül is különbözők a megnyilatkozások!

Ausztráliában volt egy nagyon fiatal evangélista, és imádkoztam fölötte, és az Úr azt mondta, hogy ő menjen el egy másik evangélista alá szolgáltnak. Ennek az evangélistának volt egy nagy sátra, és utazta az országot, és a nagy sátoros evangélista alkalmait tartotta. Két hónapjába került, amíg engedelmessé lett ennek az elhívásnak, de manapság ez az annak idején fiatal evangélista manapság pontosan úgy szolgál, mint az, aki alatt tanult.

Azt fontos tudnotok, hogy az az evangélista, aki alá került, meg én, teljesen másfajta gyógyító kenettel dolgoztunk. Más jellegű volt a kenet. És amikor egyszer egy alkalmat együtt tartottunk meg, először én hívtam ki azokat a betegeket, akikért én szerettem volna imádkozni, és utána, miután és elvégeztem a dolgom, ő következett, olyan betegségeket hívott ki, amit életemben nem hívtam ki addig. Mire befejezte a szolgáltnak, szinte mindenkiért kellett imádkoznia.

Sajnos sok magyar Bibliafordításban nem így szerepel, de az eredeti és az angol Bibliafordítás is ilyen: 'gyógyítások ajándékai' vannak. A 'gyógyítás' szó is többes számban van. Sokféle ajándék van.

Remélem, hogy valamit megértettetek ebből ma este!

Ezek után a tanítások után, amikor a szolgáltnak elhívásokat értitek meg, következni fog magától érthetően a szolgáltnak ajándékokról egy másik tanítás - hiszen az elhívások, ajándékok nélkül nem életképesek.

Ne felejtsetek el, hogy jelek és csodák követik Isten Igéjét!

Nagyon sok új van ma este is köztünk, és ezért meg kell tennünk ezt ma este is, hogy akik ma először jöttek, és kívánják, saját belső, szabad akaratból, elhatározásból, életüket Jézus Krisztusnak átadják. A szellemetekben kell tudnotok, a szívetekben kell tudnotok, hogy oda akartok tartozni, Jézus Krisztushoz. Mindenki tudja a szívében, ha nincs rendben Istennel. A szívetekben érzitek! Mert miután elfogadtátok Jézus Krisztust, egy olyan békességet kaptok a szívetekbe, amit addig nem ismertetek, mert a világ nem tud olyan békességet adni a számotokra, ami Jézus Krisztusban van.